

בוססות שם מנורות טהורות גבוהות תמשים כמבקר,
והן ארבעה ספליהן ובראשיהן זהב יקר,
15 וארבע סלמות מצבות לכל אחד מלעקר,
רובים ארבעה משפחים, מפרחי כהנה ומעקר,
וכדי שמן של שלשים לוג בידיהם להתיקר,
ומעלין ומטילין איש איש לספלו כמבקר,
ובגדי שרד מפקיעין לסתילות להטיב כמסקר,
20 היתה אורה ושמחה וששון ויקר.

בוררת אשה לאותה אורה חטים ומלילות,
וכל תצרות ירושלים מאירות בכל גבולות;
חסידים ואנשי מעשה מרקדים באבוקות בתלילות,
ילדותם מהם מאשרים, מהם זקנותם, בהלילות,
25 ולא טועמים שנה וממתקים קול כבתלילות
העומדים בבית יי בתלילות.

מוֹרָה עַל אִפְּיִם קִידָה בְּגִילָה וְפֶחֶד
וּמִשְׁחָק בְּשִׁמּוֹנָה אַבּוּקוֹת שֶׁל אוֹר כְּאַחַד,

תהלים קכב, ד. / 13—18 בוססות, קבועות, עומדות. והעניין ע"פ סוכה פ"ה מ"ב:
"ומנורות של זהב היו שם וארבעה ספלים של זהב בראשיהן. וארבעה ילדים מפרחי
כהנה ובידיהם כדים של שמן של מאה ועשרים לוג שהן מטילים לכל ספל וספלי. ואם
כן היו בכל ספל שלושים לוג. / 19 ובגדי שרד, ע"פ סוכה פ"ה מ"ג: "מבלאי מכנסי
כהנים ומהמיניהם מהן היו מפקיעין ובהן היו מוליקין". / 20 היתה, אסתר ח, טו. /
21 בוררת, ע"פ סוכה נג, א: "אשה היתה בוררת חטים לאור של בית השאובה". /
22 וכל חצרות, ע"פ סוכה פ"ה מ"ג: "ולא היה חצר בירושלים שאינה מאירה מאור
בית השאובה". / 23 חסידים, ע"פ סוכה פ"ה מ"ד: "חסידים ואנשי מעשה היו מרקדים
לפניהם באבוקות של אור שבידיהן ואומרים לפניהם דברי שירות ותשבחות". / 24 ילדותם,
ע"פ סוכה נג, א: "יש מהן אומרים, אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנותנו, אלה חסידים
ואנשי מעשה. ויש מהן אומרים, אשרי זקנותנו שכיפרה על ילדותנו, אלה בעלי
תשובה". / 25 ולא טועמים, ע"פ סוכה נג, א: "אמר ר' יהושע בן חנניה, כשהיינו
שמחים בשמחת בית השאובה לא ראינו שינה בעינינו". כבחלולות, כבחצוצרות, ע"פ
תוספתא גידה ד, ט. / 26 העומדים, תהלים קלד, א. / 27—30 מורה, ע"פ סוכה נג, א:
"אמרו עליו על רבן שמעון בן גמליאל, כשהיה שמח בשמחת בית השאובה, היה נוטל

וּזְרַק אֶחָת לְמַעַלָּה וְנִטַּל אֶחָת לְהָאָחֵד,
 30 כָּל אֶחָת אֵינָה נֹגַעַת בְּחִבְרָתָהּ בְּצִיבָחָד,
 וְהַלִּיָּם בְּכַנּוּרוֹת וּבְנִבְלִים וּבְמַצְלֵתִים בְּלֵב אֶחָד,
 וּבְכָלִי שִׁיר וּבְכָל עוֹ מְזֻמָּרִים יַחַד,
 לְמַחְצָרִים וּלְמִשְׁוֹרָרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל אֶחָד.

יִסּוּ וְנֶאֱחָז פַּעֲמֵי נְדִיב בְּנַעֲלִימוֹ,
 35 בְּשִׁלּוֹשׁ רְאִיִּן כָּל זָכוֹר, יִשְׁשֹׁמוּ וְעוֹלִימוֹ,
 לֹא חֲצֹאִין וְלֹא רִיקְנִין, וְנִרְצָה פַּעֲלִימוֹ,
 רַבָּה חֶבֶת אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים מֵרָאִים אֲלִימוֹ;
 אָנָּה, הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנָהּ אֶת צִיִּן, תָּאִים וְאֲלִימוֹ,
 חוֹכִיָּה וּכְמִהְיָה בְּשַׁעַר אֶחָד זָקָף וְהַעֲלִימוֹ,
 40 וְיִשְׁמַחוּ כָּל חוֹסֵי בֶּהָ לְעוֹלָם יִרְנְנוּ וְתִסַּף עָלֵימוֹ.

שמונה אבוקות של אור וזורק אחת ונוטל אחת ואין נוגעות זו בזו. וכשהוא משתחוה, נועץ שני גודליו בארץ וגושק הרצפה וזוקף. ואין כל ברייה יכולה לעשות כן, וזו היא קידה". בציבחד, כמעט, כמלוא נימא. / 31—32 והלויים, ע"פ סוכה פ"ה מ"ד: "והלויים בכינורות ובנבלים ובמצלתיים ובחצוצרות ובכלי שיר... ואומרים שירה". / 33 למחצרים, דברי הימים—ב ה, יג. / 34 יסו, ע"פ שיר השירים ז, ב וגדרש על העלייה לרגל. / 35 בשלוש, בשלוש רגלים, ע"פ דברים טו, טז. / 36 לא חצאין, ע"פ חגיגה ז, א: "ואין גראין חצאין משום שנאמר 'כל זכורך' (שמות כג, יז), ואין גראין ריקנין, משום שנאמר 'לא יראו פני ריקם' (שם שם טו)". / 37 רבה, מראים להם כמה גדולה חובתם לפני המקום. / 40 וישמחו, תהלים ה, יב.

שחרחרת חרס / נטי מחמתו
הלא עיר ההרס / קרובה בניתו
ועוד לא יחרס / והיתה ספתו
לצל יום משרב / ועמוד אש לילה.

5 מדלג ומקפץ / מהרה קל יבא
לרוצץ ולנפץ / אשר ימרה גיבו
ומקדש תם שבץ / וצייד החריבו
חה כמה חרב / יהי מעלה מעלה.

יבנה פעם / שלישית עולמי עד
10 וירגז עם ועם / ויאחזמו רעד
ויאוינו פעם / ולא יכון צעד
לבן שעיר וערב / ואחל ודקלה.

אהובה תחת כי / עזובה ושנואה
בשבב או תזכי / היותה נקראת
15 ומה לך כי תבכי / שארית נהלאה
ומשיע הרב / יבקש החולה.

חזונים דף קעה, א. דוידסון 851.

הסימן: שמואל.

1 שחרחרת חרס, כנסת ישראל, ע"פ שיר השירים א, ה—ו ומדרשו. מחמתו, המשופת.
ועל "ששופתני השמש" (שם) דרשו חז"ל שם: "שהן משתחווין לעבודה זרה ופורעין
עצמן כנגד בית המקדש". / 2 עיר ההרס, ירושלים, ע"פ ישעיה יט, יח. בניתו, בנייתו,
כמו בכיתו (בראשית נ, ד); ומוסב על ההרס. / 3—4 ועוד לא יחרס, הבניין. לצל יום,
ע"פ ישעיה ד, ו ושמות יג, כב. / 5 מדלג, משית, ע"פ שיר השירים ב, ח ומדרשו. /
7 תם יעקב, וצייד, עשו (בראשית כה, כז). / 8 וזה, במקור: זה. / 11 פעם, צעד.
במקור: הסעם. ולא יכון, ע"פ משלי טז, ט. / 12 ואחל, בראשית י, כו. / 13 אהובה,
ע"פ ישעיה ס, טו. / 15 שארית, ע"פ מיכה ד, ז. / 16 החולה, כנסת ישראל, ע"פ שיר